III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 26 päivänä huhtikuuta 2023,

ehdotuksesta asetukseksi asetusten (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2017/1131 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyvistä liiallisista vastuista ja unionin määritysmarkkinoiden tehokkuuden parantamisesta sekä ehdotuksesta direktiiviksi direktiivien 2009/65/EU, 2013/36/EU ja (EU) 2019/2034 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse keskusvastapuoliin liittyvän keskittymäriskin käsittelystä sekä keskitetysti määritettyihin johdannaistransaktioihin liittyvästä vastapuoliriskistä

(CON/2023/11)

(2023/C 204/03)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 31 päivänä tammikuuta 2023 Euroopan unionin neuvostolta ja 6 päivänä helmikuuta 2023 Euroopan parlamentilta lausuntopyynnöt ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 575/2013 ja (EU) 2017/1131 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse toimenpiteistä, joilla lievennetään kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyviä liiallisia vastuita ja parannetaan unionin määritysmarkkinoiden tehokkuutta ([1]) (jäljempänä 'ehdotettu asetus') ja ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2009/65/EU, 2013/36/EU ja (EU) 2019/2034 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse keskusvastapuoliin liittyvän keskittymäriskin käsittelystä sekä keskitetysti määritettyihin johdannaistransaktioihin liittyvästä vastapuoliriskistä ([2]) (jäljempänä 'ehdotettu direktiivi').

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, sillä ehdotettu asetus ja ehdotettu direktiivi sisältävät säännöksiä, jotka vaikuttavat 1) perussopimuksen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja neljännen alakohdan mukaisiin Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perustehtäviin, jotka koskevat rahapolitiikan määrittelemistä ja toteuttamista sekä maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan edistämistä, ja 2) perussopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaiseen EKPJ:n tehtävään myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän politiikan moitteettomaan harjoittamiseen, ja 3) EKP:lle annettuihin tehtäviin, jotka koskevat luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaa. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Yleiset huomiot

EKP kannattaa Euroopan komission ehdottamaa pakettia, jolla pyritään vahvistamaan unionin keskusvastapuolimääritysjärjestelmää sääntelykehykseen tehtävien kohdennettujen parannusten avulla. EKP on samaa mieltä siitä, että häiriönsietokykyiset ja kehittyneet keskusvastapuolet ovat ratkaisevan tärkeitä hyvin toimivan pääomamarkkinaunionin kannalta.

Ensinnäkin EKP suhtautuu myönteisesti ehdotettuihin toimiin, joilla pyritään parantamaan EU:n keskusvastapuolimäärityksen turvallisuutta ja häiriönsietokykyä siten, että vahvistetaan viranomaisten välistä yhteistyötä ja päivitetään – muuttuvat rahoitusriskit huomioon ottaen – keskusvastapuolia ja keskusvastapuoliin liittyviä pankkien vastuita koskevia vakavaraisuusvaatimuksia. Toiseksi EKP tukee keskusvastapuolten valvontaprosessien virtaviivaistamiseksi ehdotettuja toimenpiteitä, joilla pyritään mahdollistamaan EU:n keskusvastapuolten nopeampi reagointi markkinoiden uuteen kehitykseen. Kolmanneksi EKP on samaa mieltä siitä, että tarvitaan lisätoimia, joilla vähennetään EU-asiakkaiden ja määritysosapuolten liiallisia vastuita kolmansien maiden keskusvastapuolille ja rajoitetaan näin mahdollisia riskejä, joihin unionin viranomaiset eivät voi täysin vaikuttaa.

([1]) COM(2022) 697 final.
([2]) COM(2022) 698 final.

Luotettavat järjestelyt, joilla varmistetaan unionin keskusvastapuolimäärityksen turvallisuus ja tehokkuus, ovat ratkaisevan tärkeitä eurojärjestelmälle liikkeeseen laskevan keskuspankin näkökulmasta. Häiriöt keskusvastapuolessa, jolla on merkittävää euromääräistä liiketoimintaa, voivat vaikuttaa kielteisesti euroalueen luottolaitosten likviditeettiasemaan ja maksujärjestelmien moitteettomaan toimintaan, mikä vaarantaa rahapolitiikan tehokkaan välittymisen ja viime kädessä hintavakauden ylläpitämistä koskevan eurojärjestelmän ensisijaisen tavoitteen saavuttamisen ([3]). Vahva unionin keskusvastapuolimääritysjärjestelmä on myös tärkeä yhteisen valvontamekanismin (YVM) kannalta ottaen huomioon EU:n keskusvastapuoliin liittyvät yhteisen valvontamekanismin valvottavien luottolaitosten vastuut.

Erityiset huomiot

1. *Viranomaisten välisen yhteistyön parantaminen*

EKP kannattaa ehdotettua viranomaisten välisen yhteistyön vahvistamista unionin tasolla ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) laajennettua roolia valvontakäytäntöjen lähentymisen edistämisessä, erityisesti mitä tulee valvonta-asioista äänestämiseen ja niitä koskevien lausuntojen antamiseen sekä kriisitilanteiden koordinointiin. EKP katsoo, että tämä on askel oikeaan suuntaan, sillä se tehostaa keskusvastapuolimäärityksen valvontaa unionin tasolla, kun otetaan huomioon määrityskapasiteetin kasvu unionissa ja siihen liittyvät rajat ylittävät riskit. EU:n keskusvastapuolten merkitys ja kompleksisuus, joiden odotetaan lisääntyvän aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen täytäntöönpanon myötä, sekä keskusvastapuolten kytkeytyminen merkittäviin luottolaitoksiin niiden määritysosapuolina edellyttävät vahvempaa valvontaa unionin tasolla ja tarvetta hallita järjestelmäriskin mahdollisia heijastusvaikutuksia useissa jäsenvaltioissa.

1.1. *Kollegiot*

1.1.1. Kollegion jatkuva osallistuminen: lausunnot ja vuotuinen uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ([4]) (jäljempänä 'Euroopan markkinarakenneasetus') nojalla perustettu kollegiokehys on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi vastata keskusvastapuolimäärityksen erityisiin haasteisiin, jotka johtuvat keskusvastapuolten merkittävistä riskivaikutuksista yli rajojen ja eri aloilla. Kollegiot antavat viranomaisille, jotka toimivat eri lainkäyttöalueilla ja joilla on erilaiset toimeksiannot, mahdollisuuden vaihtaa tietoja, antaa palautetta ja tuoda esiin huolenaiheita EU:n keskusvastapuolten riskienhallintamenetelmistä ja palveluvalikoimasta. Tällä hetkellä kollegiot antavat lausuntoja muun muassa keskusvastapuolten toimiluvista, keskusvastapuolten toiminnan ja palvelujen laajentamisesta ja merkittävistä mallimuutoksista. Keskusvastapuolten riskienhallintatoimia, joilla vastataan markkinoiden kehitykseen ja riskeihin, ei kuitenkaan tällä hetkellä tarkisteta kollegion virallisissa menettelyissä, elleivät keskusvastapuolten toimet aiheuta merkittävää muutosta toiminnassa tai riskimalleissa.

Jotta kollegioiden osallistumista voitaisiin jatkuvasti vahvistaa, EKP kannattaa täysin komission ehdotusta, jonka mukaan kunkin keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen olisi toimitettava kollegiolle vähintään kerran vuodessa kattava kertomus, jossa tarkastellaan, noudattaako keskusvastapuoli Euroopan markkinarakenneasetuksen säännöksiä, ja arvioidaan riskejä, joille keskusvastapuoli on alttiina ([5]). EKP suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen, jonka mukaan kollegiolta edellytetään sellaisten keskeisiin valvontapäätöksiin liittyvien lisälausuntojen antamista, jotka koskevat esimerkiksi kertomuksia keskusvastapuolien uudelleentarkasteluista ja arvioinneista, niiden toimilupien peruuttamisesta ja vakuusvaatimuksista ([6]).

([3]) Ks. ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta 4 päivänä lokakuuta 2017 annettu Euroopan keskuspankin lausunto CON/2017/39 (EUVL C 385, 15.11.2017, s. 3). Kaikki EKP:n lausunnot ovat saatavilla EUR-Lex-sivustolla.

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

([5]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 16 alakohdan b alakohta.

([6]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 17 b artiklan 1 kohdan b alakohta.

Ehdotetun kehyksen mukaan kollegion lausunnot voivat tiettyihin valvontapäätöksiin yhtymisen tai vastustamisen lisäksi sisältää ehtoja ja suosituksia, joita kollegio pitää tarpeellisina keskusvastapuolen riskienhallinnan puutteiden lieventämiseksi ([7]). EKP suhtautuu ehdotettuun asetukseen myönteisesti, sillä sen ansiosta kollegion jäsenet voivat täsmentää antamansa äänen taustalla olevat näkökohdat ja tuoda esiin jäljellä olevat huolenaiheet. Äänestysmenettelyn tehostamiseksi kollegion jäseniä olisi myös kannustettava esittämään perustelut äänestäessään kollegion lausuntomenettelyssä, jotta keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voisi hyötyä enemmän kollegion lausunnosta ilmenevistä kollegion jäsenten erilaisista näkökulmista. Lopuksi EKP kannattaa keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle ehdotettua velvollisuutta, jonka mukaan sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin ja annettava selitys, jos kollegion lausunnosta poiketaan merkittävästi ([8]). EKP uskoo, että ehdotetut toimenpiteet tehostavat kollegioiden jatkuvaa osallistumista ja auttavat varmistamaan, että keskusvastapuolten valvonta tukee kaikkien asiaankuuluvien viranomaisten tehokasta osallistumista ja hyötyy niiden tuomista näkökulmista.

EKP kannattaa ehdotetun asetuksen säännöstä, jonka mukaan kollegion jäsenten olisi osallistuttava suuremmassa määrin vuotuisen uudelleentarkastelumenettelyn toteuttamiseen, ja ehdottaa, että tällaisen osallistumisen ei pitäisi rajoittua ainoastaan vuotuisen uudelleentarkastelun tiheyden ja perusteellisuuden määrittämiseen, vaan siinä olisi otettava huomioon myös olennaiset valvonnan painopisteet, joihin uudelleentarkastelussa keskitytään.

1.1.2. Yhteistyö yhteisissä valvontaryhmissä

EKP antaa täyden tukensa aikomukselle ottaa yhteiset valvontaryhmät käyttöön toimiluvan saaneiden EU:n keskusvastapuolten valvonnassa. Kollegion jäsenten osallistumisen lisääminen jatkuvaan valvontaan – erityisesti vastustamattajättämismenettelyjen soveltamisen uudelleentarkastelun, paikalla tehtävien tarkastusten ja vuotuisen uudelleentarkastelun yhteydessä – on askel kohti valvonnan vahvistamista unionin tasolla. Se auttaa kollegion jäseniä saamaan syvemmän käsityksen keskusvastapuolten riskeihin ja riskienhallintaan vaikuttavista keskeisistä kehityskuluista ja parantaa näin keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ja kollegion jäsenten välisen vuoropuhelun tehokkuutta ja vaikuttavuutta kaikkialla unionissa. Se mahdollistaa myös keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ja kollegioiden resurssien yhdistämisen, mikä edistää entisestään EU:n keskusvastapuolten valvonnan kustannustehokkuutta, mikä hyödyttää sekä kansallisia toimivaltaisia viranomaisia että kollegion jäseniä.

EKP ei kuitenkaan pidä tarpeellisena perustaa uutta valvontaelintä tätä tarkoitusta varten, koska se voi lisätä institutionaalista monimutkaisuutta. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi EKP ehdottaa, että hyödynnetään nykyistä yhteistyötä kollegiokehyksen puitteissa. EKP ehdottaakin yhteisille valvontaryhmille suunniteltujen tehtävien osoittamista kollegiolle yhteisinä valvontatoimina, joihin kollegion jäsenet osallistuvat vapaaehtoisesti. Jos yksikään kollegion jäsen ei osallistu vapaaehtoisesti yhteiseen valvontatoimeen toimivaltaisen viranomaisen kanssa, tämä merkitsee sitä, että toimivaltainen viranomainen hoitaa tämän tehtävän yksin.

Jotta yhteiset valvontatoimet voitaisiin sisällyttää nykyisiin kollegiomenettelyihin, EKP ehdottaa, että keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten vuotuista uudelleentarkastelua koskevaan kertomukseen lisätään uusi osa ([9]) eli suunnitelma yhteisistä valvontatoimista tulevalla vuotuisella uudelleentarkastelukaudella.

Ehdotetun asetuksen mukaisten yhteisten valvontaryhmien tehtävien lisäksi EKP ehdottaa myös yhteisiä valvontatoimia, jotka liittyvät keskusvastapuolen vakuusmallien muutosten hyväksymistä koskevaan vastustamattajättämismenettelyyn osallistumiseen sekä EU:n keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen suorittaman vuotuisen uudelleentarkastelun ja arvioinnin hoitamiseen ([10]). Yhteisten valvontatoimien tulisi sisältää myös mahdollisia valmisteluharjoituksia lisävälineenä keskusvastapuolen riskien ja riskinhallintamenettelyjen yhteistyössä tehtävää arviointia varten. Jotta kaikki viranomaiset, myös kollegio, voisivat tosiasiallisesti osallistua vastustamattajättämismenettelyihin, EKP ehdottaa arviointiaikataulun pidentämistä (ks. jäljempänä 3.2 kohta).

([7]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 17 b artiklan 2 kohdan c alakohta.

([8]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 alakohta lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 17 b artiklan 3 kohta.

([9]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artikla, jolla an 16 alakohta.

([10]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 16 alakohta, jolla muutetaan Euroopan markkinarakenneasetukseen 21 artiklaa.

Jotta yhteisiä valvontatoimia olisi mahdollista toteuttaa joustavasti myös tapauksissa, joissa valvojat havaitsevat yksittäistapausta koskevia huolenaiheita, yhteisiä valvontatoimia olisi voitava laajentaa aloille, joita ei ole ennakoitu edellisen vuotuisen uudelleentarkastelun aikaan. Tässä yhteydessä EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n keskusvastapuolten toimivaltaiset viranomaiset voivat vapaasti pyytää apua jatkuvan valvontatyön kuluessa ([11]) ”ei pakkoa, ei estettä” -periaatteen mukaisesti.

Jos yhteisiä valvontaryhmiä perustetaan komission ehdotuksen mukaisesti, EKP tukisi määritysosapuolten asiaankuuluvien valvojien osallistumista yhteisiin valvontaryhmiin, määritysosapuolten ja EU:n keskusvastapuolten välisen yhteyden merkitys huomioon ottaen, sekä liikkeeseen laskevien keskuspankkien ja yleisvalvojien osallistumista, ottaen huomioon niiden laajempi systeeminen näkökulma keskusvastapuolten riskienhallintaan.

1.2. *Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen*

1.2.1. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen rooli valvonnan lähentämisen ja rajat ylittävän toiminnan riskien lieventämisen edistämisessä

Hyvin toimiva pääomamarkkinaunioni edellyttää tiiviisti yhdenmukaistettuja käytäntöjä EU:n keskusvastapuolten valvonnassa. Jotta voitaisiin edelleen lähentää valvontakäytäntöjä ja edistää Euroopan markkinarakenneasetuksen johdonmukaista soveltamista EU:n keskusvastapuoliin, EKP tukee ehdotuksia Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen aseman vahvistamiseksi yhtenä Euroopan valvontaviranomaisista. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi erityisesti oltava äänioikeus kollegioissa ja oikeus antaa lausuntoja valvontapäätösluonnoksista, jotka liittyvät vuotuiseen uudelleentarkasteluun ja arviointiin, vakuusvaatimuksiin ja toimiluvan peruuttamiseen. EKP tukee myös ehdotettua menettelyä, joka koskee EU:n keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettavia Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen lausuntoja ([12]). Tämä vastaa täysin Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen horisontaalista osallistumista kaikkiin kollegioihin ja sen myötä sen ainutlaatuisia valmiuksia ja tärkeää roolia, joka sillä on yhteisten kysymysten johdonmukaisen arvioinnin edistämiseksi kollegioissa.

1.2.2. Rajat ylittävä koordinointi kriisitilanteissa

EKP on samaa mieltä siitä, että on tarpeen vahvistaa asiaankuuluvien viranomaisten välistä unionin koordinointikehystä stressitilanteissa, jotka vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat EU:n keskusvastapuoliin tai keskusvastapuolimäärityksen alaisiin markkinoihin yleisemmin. Tämä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan varhaisessa vaiheessa tunnistaa yksittäisten EU:n keskusvastapuolten stressitilanteista johtuvia unionin laajuisia leviämisriskejä ja puuttua niihin, ja jotta tällaisiin unionin laajuisiin hätätilanteisiin voidaan reagoida hyvin koordinoidusti ja unionin laajuisesti. Kriisitilanteita koskeva tarkempi kehys auttaa selkiyttämään asianomaisten viranomaisten ja keskusvastapuolten odotuksia, jotka koskevat noudatettavia käytännön toimia, nopeuttamaan unionin reagointia tällaisiin hätätilanteisiin ja vähentämään kyseisten viranomaisten mahdollisten ristiriitaisten lähestymistapojen riskiä.

Sen vuoksi EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetukseen kriisitilanteita koskevien säännösten tarkistamisesta ([13]), mukaan lukien asiaankuuluvien hätätilanteiden määrittely, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen virallinen koordinointitehtävä, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuus saada suoraan tähän koordinointitehtävään tarvittavat tiedot ja sen valtuudet antaa toimivaltaisille viranomaisille hätäsuosituksia tilanteissa, joissa hätätilanne vaikuttaisi useampaan kuin yhteen EU:n keskusvastapuoleen tai joissa unionin laajuiset tapahtumat horjuttavat valtioiden rajat ylittävien keskusvastapuolimäärityksen alaisten markkinoiden vakautta.

Keskusvastapuolimääritykseen unionissa vaikuttaviin vakaviin stressitilanteisiin reagoiminen hyvin koordinoidusti edellyttää keskusvastapuolten valvontakomitean tehokasta vuorovaikutusta muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa. Asianomaiset liikkeeseen laskevat keskuspankit olisi sen vuoksi aina kutsuttava keskusvastapuolten valvontakomitean kokouksiin, jotka kutsutaan koolle, kun rahoitusmarkkinoiden kehitys voi vaikuttaa haitallisesti markkinoiden likviditeettiin, rahapolitiikan välittymiseen tai maksujärjestelmien moitteettomaan toimintaan. Näin varmistettaisiin myös johdonmukaisuus suhteessa ehdotetun asetuksen lähestymistapaan, jonka mukaan liikkeeseen laskevat keskuspankit osallistuisivat kaikkiin keskusteluihin EU:n keskusvastapuolista (ks. jäljempänä 1.3.1 kohta).

([11]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 18 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 23 b artiklan 2d kohta.
([12]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 ja 17 alakohta.
([13]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 19 alakohta.

1.3. *Yhteistyö keskusvastapuolten valvontakomiteassa*

1.3.1. Liikkeeseen laskevien keskuspankkien osallistuminen

Tällä hetkellä liikkeeseen laskevien keskuspankkien osallistuminen EU:n keskusvastapuolia koskeviin unionin tason keskusteluihin on hyvin epäsymmetristä suhteessa niiden rooliin kolmansien maiden toisen tason keskusvastapuolissa, vaikka EU:n keskusvastapuolet vastaavat määrityksestä pääosin unionin valuutoissa ja siitä aiheutuu riskivaikutuksia. Eurojärjestelmän sisällä tämä koskee myös OTC-johdannaisia tilanteessa, jossa unionin määritysosapuolten riippuvuus Yhdistyneen kuningaskunnan keskusvastapuolista on huomattavinta: EU:n keskusvastapuolten osuus unionin määritysosapuolten EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan keskusvastapuolille asettamasta alkumarginaalista on noin 60 prosenttia ([14]). Vaikka liikkeeseen laskevat keskuspankit voivat osallistua keskusvastapuolten valvontakomitean kokouksiin monissa kolmansien maiden toisen tason keskusvastapuoliin liittyvissä kysymyksissä, niiden osallistuminen EU:n keskusvastapuoliin rajoittuu tällä hetkellä keskusteluihin keskusvastapuolten unionin laajuisista stressitesteistä ja asiaankuuluvasta markkinakehityksestä ([15]).

Tätä taustaa vasten EKP suhtautuu erittäin myönteisesti ehdotukseen kutsua liikkeeseen laskevat keskuspankit osallistumaan äänioikeudettomina jäseninä kaikkiin EU:n keskusvastapuolia käsittelevän EU:n keskusvastapuolten valvontakomitean keskusteluihin ([16]). Tämä antaa liikkeeseen laskeville keskuspankeille mahdollisuuden osallistua esimerkiksi keskusteluihin vertaisarvioinneista, säännölliseen tietojenvaihtoon asiaankuuluvista valvontatoimista ja -päätöksistä sekä kaikkien kollegioiden lausunnoista ja suosituksista.

1.3.2. Vakavaraisuusvalvojien osallistuminen

Keskusvastapuolen riskiprofiili voi vaikuttaa kyseisen keskusvastapuolen määritysosapuolina toimivien yritysten riskiprofiiliin. Tällaiset yritykset ovat pääasiassa luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä ([17]). Tästä seuraava riski on kasvanut tasaisesti vuoden 2008 maailmanlaajuisen finanssikriisin ja keskusvastapuolimääritykseen kannustavan G20-maiden sääntelyuudistuksen täytäntöönpanon jälkeen. Määritysosapuolina toimivat laitokset eivät ainoastaan sovella määritysvelvollisuutta omien kaupankäyntiensä osalta vaan toimivat myös välittäjinä keskusvastapuolten ja muiden markkinaosapuolten välillä, jos niiden edellytetään käyttävän tai ne päättävät käyttää keskusvastapuolimääritystä kyseisten kaupankäyntien osalta. Näin ollen määritysosapuolina toimivien laitosten ja keskusvastapuolten väliset kytkökset ovat ratkaisevan tärkeitä, ja niiden odotetaan pysyvän samoina myös tulevaisuudessa. Tämän yhteyden vuoksi on ratkaisevan tärkeää, että tällaisten laitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset saavat täydelliset ja oikea-aikaiset tiedot keskusvastapuolten hallinnoimista riskeistä ja että ne pystyvät tarjoamaan valvontaa koskevaa asiantuntemustaan ja näkemyksiä.

Yhteistyötä vakavaraisuusvalvojien kanssa voidaan tehostaa paremmin keskusvastapuolten valvontakomitean tasolla. Keskusvastapuolten valvontakomitean tehtävät, erityisesti sellaisten päätösluonnosten laatiminen, jotka koskevat riskimallien merkittävien muutosten tai porrastusten validointia tai stressitestausten koordinointia, antavat arvokasta tietoa keskusvastapuolten riskiprofiileista ja mahdollistavat kattavan käsityksen muodostamisen keskusvastapuolista. Kun otetaan huomioon edellä mainitut määritysosapuolina toimivien laitosten ja keskusvastapuolten väliset yhteydet, tällaiset keskustelut ovat merkityksellisiä myös niiden riskien kannalta, joita näille laitoksille voi aiheutua keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden vuoksi. Tästä syystä niiden laitosten vakavaraisuusvalvojien, jotka suorittavat kolme suurinta maksua EU:n keskusvastapuolten maksukyvyttömyysrahastoon, olisi osallistuttava keskusvastapuolten valvontakomitean kokouksiin äänioikeudettomina jäseninä. Tällä tavoin valvojille tiedotetaan hyvissä ajoin yksittäisiin laitoksiin vaikuttavista mahdollisista riskeistä, ja valvojat voivat tarvittaessa puuttua niihin jatkuvan valvonnan puitteissa. Tällaisesta jäsenyydestä olisi tehtävä pysyvä sen sijaan, että kutsu esitettäisiin tapauskohtaisesti.

([14]) EKP:n henkilöstön laskelmat joulukuusta 2021 elokuuhun 2022 DTTC Data Warehouse -tietojen perusteella.

([15]) Ks. lausunnon CON/2017/39 6 ja 7 kohta.

([16]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 20 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan Euroopan markkinarakenneasetukseen 24 a artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohtaa.

([17]) Ks. luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1) 4 artiklan 1 ja 2 kohta.

1.4. *Monialaisen seurantamekanismin kehittäminen*

1.4.1. Kokoonpano

Yksi EU:n keskusvastapuolten valvontakehyksen keskeisistä piirteistä on keskittyminen yksittäisiin keskusvastapuoliin, mikä perustuu kotijäsenvaltion valvontaan ja rajat ylittävään yhteistyöhön vastaanottavien viranomaisten kanssa asiaankuuluvilla aloilla. Kun otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden yhdentynyt luonne unionissa ja EU:n keskusvastapuolten väliset merkittävät keskinäiset riippuvuussuhteet, yksittäisten keskusvastapuolten valvontaa olisi täydennettävä vastaavilla unionin tason järjestelyillä, joilla puututaan mahdollisiin unionin laajuisiin kriisitilanteisiin ja haavoittuvuuksiin. Esimerkiksi keskusvastapuolimäärityksen keskinäisten riippuvuussuhteiden riskivaikutukset ja aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen täytäntöönpanon seuranta edellyttävät selvästi sekä monialaista että unionin laajuista arviointia.

Tätä taustaa vasten EKP suhtautuu myönteisesti ehdotukseen koota yhteen EU:n keskusvastapuolten, määritysosapuolten ja asiakkaiden valvontaan osallistuvat unionin elimet, mukaan lukien ESMAn, Euroopan pankkiviranomaisen (EPV), Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EIOPA), komission, Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) ja EKP:n edustajat, myös sen YVM:ään liittyvien tehtävien osalta, uuteen yhteiseen seurantamekanismiin ([18]). Yhteisen seurantamekanismin olisi annettava kattava yleiskuva markkinakehityksestä, joka on määrityksen kannalta unionissa merkityksellinen, sekä mahdollisista horisontaalisista riskeistä, erityisesti niistä, jotka liittyvät rahoitusalan toimijoiden keskinäisiin kytköksiin useilla lainkäyttöalueilla.

Kun lisäksi otetaan huomioon, että yhteisen seurantamekanismin tehtäviin kuuluu aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen täytäntöönpanon valvonta, EKP ehdottaa, että aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen piiriin kuuluvien johdannaissopimusten määräisiä valuuttoja liikkeeseen laskevat asianomaiset keskuspankit osallistuvat yhteiseen seurantamekanismiin.

1.4.2. Toimeksianto ja suhde muihin viranomaisiin

Asiasisällön osalta EKP kannattaa ehdotusta, jonka mukaan yhteisen seurantamekanismin painopisteenä olisi oltava horisontaalisten riskien seuranta ja arviointi sekä raportointi asiaankuuluville unionin toimielimille, jolloin keskusvastapuolten valvontaa koskevat nykyiset päätöksentekovaltuudet ja menettelyt jäisivät täysin ennalleen.

Samalla olisi hyödyllistä selventää yhteisen seurantamekanismin vuorovaikutusta nykyisen valvontakehyksen kanssa. Ensinnäkin sen varmistamiseksi, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat tehokkaasti yhteisen seurantamekanismin työhön, EKP ehdottaa, että yhteisen seurantamekanismin toiminnan tuloksia koskeva vuosikertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle laaditaan asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen. Toiseksi, jotta voidaan tukea yhteisen seurantamekanismin kertomuksista johtuvia tehokkaita jatkotoimia, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, kollegioiden ja keskusvastapuolten valvontakomitean olisi edellytettävä tarkastelevan ja ottavan huomioon oman työnsä puitteissa yhteisen seurantamekanismin toiminnan tulokset siltä osin kuin yhteisen seurantamekanismin havainnot ovat merkityksellisiä tietyn keskusvastapuolen toiminnan, riskiprofiilin tai riskinhallinnan kannalta.

Lisäksi yhteiselle seurantamekanismille ehdotetun keskittymäriskien valvontatehtävän sisältöä olisi laajennettava. EKP ymmärtää, että kyseisessä tehtävässä keskitytään tällä hetkellä tunnistamaan keskittymäriskit, jotka johtuvat samoihin palveluntarjoajiin tukeutumisesta. Ehdotetussa asetuksessa ei käsitellä nimenomaisesti tai riittävästi muita keskittymiin liittyviä kriittisiä näkökohtia. Ensinnäkin keskittymäriski voi syntyä, jos yksi asiakas altistuu merkittävästi keskusvastapuolelle käyttämällä kyseisen keskusvastapuolen eri määritysosapuolia, ottamatta kantaa kyseisessä keskusvastapuolessa määritettävien tuotteiden tyyppeihin. Tämä on riski, joka voi käsitteellisesti olla merkityksellinen useille keskusvastapuolille huolimatta siitä, että tällaista keskittymistä olisi analysoitava kunkin keskusvastapuolen tasolla. Toiseksi keskittymäriski voi syntyä, jos markkinatoimija kerää merkittäviä positioita markkinoilla, joilla käydään kauppaa sekä säännellyillä että OTC-markkinoilla. Tämä huoli voi kasvaa, jos sama tai samankaltainen tuote tai jopa läheisesti korreloiva tuote määritetään useammassa kuin yhdessä keskusvastapuolessa. Tällaiset keskittymäriskin muodot ovat tällä hetkellä sekä viranomaisten että markkinatoimijoiden kannalta vähemmän näkyviä huolimatta niiden mahdollisista merkittävistä seurauksista. Kuten viimeaikaisissa kriiseissä on korostettu, nämä riskit ovat saattaneet aiheuttaa merkittävän uhan EU:n keskusvastapuolten ja markkinaosapuolten turvallisuudelle ja vakaudelle, sekä laajemmin rahoitusvakaudelle. Näin ollen EKP ehdottaa, että yhteisen seurantamekanismin valvontatoimia tehostettaisiin ehdotetulla asetuksella ottamalla keskittymäriski määrityksen yhteydessä kattavammin huomioon.

([18]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 18 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 23 c artikla.

Lisäksi EKP ehdottaa yhteisen seurantamekanismin uutuuden vuoksi, että sille annettaisiin enemmän joustovaraa sen mahdollisen työn laajuuden suhteen. Tätä varten olisi otettava käyttöön säännös, joka mahdollistaa, jos sitä pidetään hyödyllisenä, kahden tai useamman yhteisen seurantamekanismin jäsenen välillä sopimisen siitä, että yhteisen seurantamekanismin kehystä käytetään perustana monialaisten analyysien toteuttamiselle keskusvastapuolimääritykseen liittyvissä muissa unionin laajuisissa ja monialaisissa yhteistä etua koskevissa aiheissa.

1.5. *Kolmansien maiden tunnustettujen keskusvastapuolten valvonta*

EKP kannattaa yleisesti muutoksia, joilla lisätään kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamisprosessin suhteellisuutta, sekä muutoksia, joilla varmistetaan, että ESMA saa kaikki tarvittavat tiedot kolmansien maiden toisen tason keskusvastapuolilta valvontatoimiaan varten.

EKP ehdottaa, että liikkeeseen laskevan keskuspankin kuulemisen laajuutta selkeytetään edelleen kolmansien maiden toisen tason keskusvastapuolia koskevien valvontatoimien ja -menettelyjen osalta. Tällä hetkellä kuulemisen laajuus rajoittuu keskusvastapuolten säännösten noudattamiseen viidellä merkityksellisellä alalla liikkeeseen laskevan keskuspankin näkökulmasta: marginaalit, likviditeettiriskien valvonta, vakuudet, toimitus ja yhteentoimivuusjärjestelyt ([19]). Käytännössä vaatimukset, joita keskusvastapuolten on näillä aloilla noudatettava, voivat perustua ESMAn tiettyjen säännösten ([20]) nojalla tekemiin virallisiin päätöksiin sekä erityisiin valvontaan liittyviin ESMAn arviointeihin ja menettelyihin sekä keskusvastapuolten valvontakomitean toimiin. Lisäksi vakuusvaatimusten alaa säännellään tietyillä markkinarakenneasetuksen säännöksillä ([21]). On tärkeää kuulla liikkeeseen laskevia keskuspankkeja päätöksistä, jotka koskevat mallien tarkistamista, stressitestausta ja toteutumatestausta niiden mallien ja parametrien validoimiseksi, jotka keskusvastapuoli on ottanut käyttöön laskiessaan vakuusvaatimuksiaan, maksukyvyttömyysrahaston rahoitusosuuksia, vakuuksille asetettavia vaatimuksia ja muita markkinarakenneasetuksen mukaisia riskienhallintatoimenpiteitä ([22]). Sen vuoksi EKP suosittaa, että liikkeeseen laskevien keskuspankkien kuulemisissa keskitytään edelleen näihin viiteen alaan, mutta selkeytetään edelleen, minkä tyyppisistä ESMAn toimista liikkeeseen laskevia keskuspankkeja olisi kuultava (esimerkiksi sisällyttämällä kuulemisen piiriin valvontaan liittyvät arvioinnit). Lisäksi kuulemisen olisi katettava kaikki asiaankuuluvat Euroopan markkinarakenneasetuksen säännökset, joissa ESMAlle annetaan valtuudet tehdä päätös tai suorittaa valvontaan liittyvä arviointi näillä aloilla.

2. ***Vakavaraisuusvaatimusten päivittäminen***

2.1. *Muutokset keskusvastapuolia koskeviin vaatimuksiin*

2.1.1. Osallistumista ja erottelua koskevat vaatimukset

EKP suhtautuu myönteisesti ehdotukseen, jolla muutetaan keskusvastapuolten määritysosapuolille asettamia hyväksymisvaatimuksia. Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten erityispiirteet ovat erittäin merkityksellisiä keskusvastapuolimäärityksen yhteydessä, erityisesti kun otetaan huomioon viimeaikaiset kokemukset markkinoiden poikkeuksellisen suuresta volatiliteetista johtuvista suurista vakuuksien muutospyynnöistä. Sen vuoksi keskusvastapuolten olisi arvioitava huolellisesti finanssialan ulkopuolisten vastapuolten erillinen likviditeettiprofiili ennen kuin ne hyväksytään suoraan osallistuviksi osapuoliksi. Keskusvastapuolten olisi erityisesti tutkittava, pystyvätkö finanssialan ulkopuoliset vastapuolet täyttämään vakuusvaatimusten mahdolliset korotukset tai maksulaiminlyöntirahaston rahoitusosuuksien korotukset oikea-aikaisesti myös stressikausien markkinaolosuhteissa. Yksityiskohtaisempia selityksiä olisi oikeusvarmuuden vuoksi annettava erityisesti niiden säännösten vuorovaikutuksesta, joiden mukaan finanssialan ulkopuoliset vastapuolet hyväksytään Euroopan markkinarakenneasetuksen ([23]) mukaisesti määritysosapuoliksi ja joiden mukaan keskusvastapuoli on ilmoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY ([24]) mukaisena järjestelmänä. Sen vuoksi EKP ehdottaa, että asiaa koskevissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa ([25]) olisi täsmennettävä finanssialan ulkopuolisten vastapuolten hyväksymisperusteiden osatekijät. Lisäksi EKP ehdottaa EKPJ:n jäsenten lisäämistä luetteloon viranomaisista, joita ESMAn olisi kuultava näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laadittaessa.

([19]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 41, 44, 46, 50 ja 54 artikla.
([20]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 25 artiklan 2 b kohta ja 25 b artiklan 1 kohta.
([21]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 41 ja 49 artikla.
([22]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 49 artikla; ks. lausunnon CON/2017/39 2.3 kohta.
([23]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 17 artiklan 4 kohta.
([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).
([25]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 29 alakohdan c alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetuksen 37 artiklaan uusi 7 kohta.

Lopuksi EKP ehdottaa sen selventämistä, että kielto, jonka mukaan keskusvastapuolet eivät saa osallistua toiseen keskusvastapuoleen ([26]), ei vaikuta yhteentoimivuusjärjestelyjä koskeviin voimassa oleviin säännöksiin, joilla varmistetaan keskusvastapuolten välisten määrityspalvelujen asianmukainen riskikehys ([27]).

2.1.2. Vakuusvaatimus ja avoimuusvaatimus

EKP tukee sitä, että tämän lainsäädännön uudelleentarkastelun yhteydessä hyödynnetään mahdollisuus ottaa opiksi viimeaikaisista poikkeuksellisen suurista markkinoiden heilahtelujaksoista, jotka ovat osoittaneet tarpeen tehostaa vakuusjärjestelyjä. Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS), Kansainvälisen järjestelypankin maksu- ja markkinainfrastruktuurikomitean (CPMI) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien järjestön (IOSCO) äskettäisessä raportissa ([28]) yksilöitiin aloja, joita on syytä analysoida tarkemmin erityisesti keskusvastapuolten vakuusmallien reagointivalmiuden ja avoimuuden sekä vaihtuvia vakuuksia koskevien käytäntöjen osalta. Tämän lisäanalyysin odotetaan johtavan kansainvälisten standardien laatijoiden suosituksiin keskusvastapuolten vakuusjärjestelyjen, lähestymistapojen ja mallien osalta.

Nämä seikat huomioon ottaen EKP kannattaa vakuusvaatimuksia koskevia ehdotettuja muutoksia. Päivänsisäisten vakuuksien muutospyyntöjen ([29]) välitys voisi kanavoida likviditeettiä määritysosapuolille. Joskus tätä käytäntöä voi kuitenkin olla vaikea soveltaa käytännössä paitsi keskusvastapuolten myös määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden kannalta. Tällä hetkellä jotkin keskusvastapuolet saattavat yhdistää päivänsisäisiä vaihtuvien vakuuksien ja alkumarginaalien muutospyyntöjä. Tämä tarkoittaa usein sitä, että määritysosapuolet ja niiden asiakkaat voisivat valita päivänsisäisten vakuuksien muutospyyntöjen täyttämisen muulla kuin käteisvakuudella tai muussa valuutassa kuin sen valuutan määräisenä, jonka määräinen tuote on. Jos keskusvastapuolet ottavat käyttöön vaihtuvien vakuuksien välittämisen, tällaisia vakuuspuolen joustomahdollisuuksia saatetaan menettää, koska päivänsisäiset muutospyynnöt olisi eroteltava vaihtuvien vakuuksien ja alkumarginaalien kesken. Lisäksi on todennäköistä, että ainoastaan käteisraha (eli tuotteen valuutta) hyväksytään vaihtuvien vakuuksien katteeksi. Näin ollen, kuten ehdotetussa asetuksessa ([30]) säädetään, vaihtuvien vakuuksien välittämisen olisi edelleen oltava vaihtoehto, jota keskusvastapuolen olisi harkittava ja kehitettävä parhaiden edellytystensä mukaan arvioituaan ensin kaikki edut ja haitat määritysosapuoliaan ja niiden asiakkaita kuullen. Tämä ei vaikuta käynnissä olevasta kansainvälisestä työstä mahdollisesti johtuviin suosituksiin, jotka voitaisiin lopulta ottaa huomioon vakuusvaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien luonnoksissa ([31]).

Vakuuskäytäntöjen avoimuuden ja julkistamisen osalta EKP kannattaa voimakkaasti määritysosapuolten ja sellaisten asiakkaiden velvollisuuksien laajentamista, jotka määrittävät tapahtumia omien asiakkaidensa puolesta (eli määrityspalveluja tarjoavat asiakkaat). Lisäksi olisi suotavaa valtuuttaa ESMA ([32]) laatimaan EPV:tä ja EKPJ:n jäseniä kuullen luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotka koskevat näitä keskusvastapuoliin ja määrityspalveluja tarjoaviin asiakkaisiin sovellettavia avoimuusvaatimuksia. Teknisten sääntelystandardien luonnokset parantaisivat huomattavasti asiaankuuluvien tietojen standardointia ja laatua. Avoimuuden ja julkistamisvaatimusten osalta ne varmistaisivat myös tehokkaan vuorovaikutuksen keskusvastapuolten ja määrityspalveluja tarjoavien asiakkaiden vastuiden välillä. Lisäksi tällaisissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa voitaisiin myöhemmässä vaiheessa ja siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon BCBS:n, CPMI:n ja IOSCOn ([33]) puitteissa käynnissä olevan kansainvälisen työn tulokset marginaalien avoimuuden osalta.

([26]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 29 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan Euroopan markkinarakenneasetukseen 37 artiklan 1 kohtaa.

([27]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen V osasto.

([28]) Ks. "Review of margining practices", BCBS, CPMI ja IOSCO, syyskuu 2022. Luettavissa Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivustolla www.bis.org.

([29]) Päivänsisäisten vakuuksien muutospyyntöjen välitys voi koskea ainoastaan vaihtuvia vakuuksia, mikä tarkoittaa vakuuksia, jotka on kerätty tai maksettu markkinahintojen tosiasiallisista muutoksista johtuvien nykyisten vastuiden huomioon ottamiseksi (ks. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä keskusvastapuoliin liittyviä vaatimuksia koskevien teknisten sääntelystandardien osalta 19 päivänä joulukuuta 2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 153/2013 (EUVL L 52, 23.2.2013, s. 41) 1 artiklan 4 ja 6 kohta).

([30]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 31 alakohta, jolla muutetaan Euroopan markkinarakenneasetuksen 41 artiklan 3 kohtaa.

([31]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 41 artikla.

([32]) Tämä edellyttäisi uutta artiklaa ehdotettuun asetukseen, jolla lisättäisiin uusi 9 kohta Euroopan markkinarakenneasetuksen 38 artiklaan.

([33]) Ks. "Review of margining practices", BCBS, CPMI ja IOSCO, syyskuu 2022. Luettavissa Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivustolla www.bis.org.

2.1.3. Vakuuksille asetettavat vaatimukset

Yleisesti ottaen on hyödyllistä sallia keskusvastapuolten hyväksyä vakuudeksi julkisia takauksia ja julkisia pankkitakauksia. EKP panee merkille unionin sääntelytoimet, joilla lievennetään viime aikoina koetuista markkinoiden ennennäkemättömistä heilahteluista johtuvia poikkeuksellisia likviditeettipaineita. Epäselvyyksien välttämiseksi ja koska ehdotuksessa ei viitata liikepankkitakausten erityispiirteisiin, EKP korostaa, ettei se kannata sen sallimista, että vakuudettomia liikepankkitakauksia olisi jatkuvasti pidettävä hyväksyttävinä vakuuksina ([34]). Vakuudettomien liikepankkitakausten hyväksymisen tulisi säilyä väliaikaisena sääntelytoimenpiteenä, jota sovelletaan ainoastaan finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin. Mahdollisuus hyväksyä jatkuvasti vakuudettomia liikepankkitakauksia merkitsisi sääntelyn mukaisen riskinsietokyvyn rakenteellista muutosta, joka menisi pidemmälle kuin tavoite, joka koskee muiden kuin pankkien poikkeuksellisten likviditeettikriisien ratkaisemista. Lisäksi EKP varoittaa sallimasta sitä, että keskusvastapuolet voisivat hyväksyä liikepankkitakauksia kaikilta määritysosapuolilta, myös rahoituslaitoksilta, eikä ainoastaan finanssialan ulkopuolisilta vastapuolilta, kuten tällä hetkellä.

Lopuksi EKP ehdottaa ESMAn laatimien teknisten sääntelystandardien soveltamisalan laajentamista. Näissä standardeissa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä liikepankkitakaukset voidaan hyväksyä vakuudeksi julkisten takausten ja julkisten pankkitakausten sisällyttämiseksi. Näin ESMA voisi tarkentaa asiaankuuluvia vakuuksille asetettavia vaatimuksia, jotka liittyvät julkisiin takauksiin ja julkisiin pankkitakauksiin.

2.1.4. Raportointivelvollisuus

EKP kannattaa voimakkaasti ehdotusta poistaa ilmoitusvelvollisuutta koskeva vapautus, joka koskee sellaisia konserninsisäisiä transaktioita, joissa on mukana finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ([35]). Kun tämä vapautus otettiin käyttöön vuonna 2017, EKP havaitsi useita kielteisiä vaikutuksia Euroopan markkinarakenneasetuksen mukaisesti raportoitujen tietojen laatuun ja käyttökelpoisuuteen sekä viranomaisten kykyyn seurata rahoitusvakautta tietyillä rahoitusmarkkinoiden osa-alueilla ([36]). Nämä seuraukset ovat edelleen merkityksellisiä. Esimerkiksi tiettyjä konserninsisäisiä transaktioita koskevien tietojen puute on haitannut EKP:tä sen hoitaessa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyviä tehtäviään energiamarkkinoiden levottomuuden aikana vuonna 2022. Finanssialan ulkopuolisten yritysten toiminta muodostaa erittäin suuren osan energiajohdannaismarkkinoista. Tämän seurauksena vähintään yhden finanssisalan ulkopuolisen vastapuolen kanssa tehtyjä konserninsisäisiä transaktioita koskevien tietojen puuttuminen merkitsi olennaista vajetta EKP:n valmiuksissa valvoa tätä johdannaismarkkinoiden segmenttiä. Hyödykejohdannaismarkkinoilla konserninsisäiset transaktiot muodostavat olennaisen osan markkinaosapuolten välisten kahdenvälisten vastuiden kokonaismäärästä, ja niiden yksilöinti voi paljastaa joidenkin suurten ryhmittymien merkittävyyden rahoitusjärjestelmän vakauden näkökulmasta. Vaikka viimeaikainen levottomuus vaikutti pääasiassa energiaan liittyviin hyödykejohdannaisiin, tulevien kriisien luonnetta ei voida ennustaa. Yleisesti ottaen kattavan markkinakuvan puuttuminen voi myös haitata toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa nopeasti muuttuvan markkinadynamiikan tehokasta seurantaa. Tässä yhteydessä on tärkeää huomata, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 2015/2365 ([37]) ei sisälly vastaavaa vapautusta, joka koskisi konserninsisäisten takaisinmyyntisopimusten, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja vakuudellisen limiittiluotonantotoimien ilmoittamista. Konserninsisäisten transaktioiden, joissa on mukana finanssisalan ulkopuolinen vastapuoli, vapauttaminen Euroopan markkinarakenneasetuksen mukaisista raportointivaatimuksista on tärkeä toimenpide täydellisen markkinakuvan luomiseksi ja asianomaisten asetusten välisen johdonmukaisuuden saavuttamiseksi.

([34]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 33 alakohdan a alakohta, jolla muutetaan Euroopan markkinarakenneasetuksen 46 artiklan 1 kohtaa.

([35]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 5 alakohdan a alakohta.

([36]) Ks. ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpienentämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppatietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta (EUVL C 385, 15.11.2017, s. 10) 11. lokakuuta 2017 annetun EKP:n lausunnon CON/2017/42 2.2.1–2.2.3 kohta.

([37]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

2.1.5 . Likviditeettitarpeiden arviointi

EKP pitää tärkeänä, että keskusvastapuolet seuraavat päivittäin kaikkein merkittävimpiin unionin valuuttoihin liittyviä vastuitaan, jotta likviditeettiriskiä voidaan hallita paremmin ja jotta toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan asianmukaiset raportit kutakin asianomaista unionin valuuttaa kohti. Tämä olisi otettava huomioon ehdotetussa asetuksessa sen varmistamiseksi, että suurimmat maksuvelvoitteet arvioidaan yhdessä kaikkien valuuttojen osalta ja erikseen kunkin määritetyssä rahoitusvälineessä käytetyn tärkeimmän unionin valuutan osalta.

2.2. *Vaikutus luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan*

2.2.1. Konserninsisäisiä transaktioita koskevat vapautukset

Ehdotetulla asetuksella tehdään muutoksia tällä hetkellä sovellettavaan kehykseen, jossa konserninsisäiset kaupat vapautetaan määrityksiä ja vakuuksien laskentaa koskevista vaatimuksista ([38]) ja vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksesta ([39]). Ehdotettujen muutosten piiriin kuuluu kolmansien maiden vastaavuusarvioinnin kehys, joka on näiden vapautusten edellytys. Euroopan markkinarakenneasetuksen osalta ehdotetaan, että nykyinen vastaavuuden arvioinnin kehys korvataan yksinkertaistetulla kehyksellä. Vapautuksille olisi asetettava ehtoja, joilla varmistetaan, että laitosten turvallisuus ja vakaus sekä laajemmin rahoitusjärjestelmän vakaus eivät vaarannu. EKP esittää tältä osin useita huomautuksia.

Ensinnäkin konserninsisäisten transaktioiden vapauttamiseksi määritystä ja vakuuksien määrittämistä koskevista vaatimuksista on riittämätöntä, että asianomaisen kolmannen maan kehyksen ennakkoarviointi rajoitetaan ainoastaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyviin näkökohtiin. EKP on vakuuttunut siitä, että ennen kuin vapautukset ovat laitosten käytössä, olisi arvioitava useita muita näkökohtia, erityisesti asianomaisen kolmannen maan sääntely- ja valvontakehyksen vastaavuutta Euroopan markkinarakenneasetuksen laajemman soveltamisalan kanssa. Arvioinnin olisi kattaa muun muassa OTC-kauppoihin sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevat keskeiset vaatimukset, joista säädetään jo nykyisessä Euroopan markkinarakenneasetuksessa ([40]). EKP kannattaa kattavampaa vastaavuuden arviointia, koska se antaa takeet siitä, että kolmansissa maissa sijaitseviin vastapuoliin sovelletaan vankkaa sääntely- ja valvontakehystä ja että unionin vastapuolille ei aiheudu tarpeettomia riskejä, kun ne tekevät transaktioita tällaisten vastapuolten kanssa. Asetusehdotuksen mukaan komissio voi tehdä kolmannen maan kehyksestä kattavamman arvioinnin, johon mahdollisesti sisältyvät edellä mainitut näkökohdat. Tällaisen arvioinnin ei kuitenkaan pitäisi olla harkinnanvaraista. Arviointi olisi pikemminkin tehtävä ja saatettava päätökseen etukäteen, ennen kuin unionin vastapuolet voivat hyötyä edellä mainituista vapautuksista. Muussa tapauksessa unionin vastapuoliin kohdistuu merkittäviä riskejä, jotka liittyvät siihen, että ne toteuttavat tai ylläpitävät suuria määriä konserninsisäisiä transaktioita sellaisten vastapuolten kanssa, joihin ei ehkä sovelleta asianmukaisia sääntelyvaatimuksia ja/tai riittävää valvontaa. Näin ollen EKP katsoo, että ehdotetun yksinkertaistetun kehyksen sijasta olisi säilytettävä nykyinen vastaavuuskehys.

Toiseksi ehdotuksella on suora vaikutus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määriteltyjen vastuun arvonoikaisuriskin omia varoja koskevien vaatimusten soveltamiseen. Vastuun arvonoikaisu on riski tappioista, jotka aiheutuvat johdannaistransaktion vastapuolen luottoriskimarginaalin muutoksista, jotka puolestaan johtuvat sen luottoluokan muutoksista. Tämä oikaisu johtuu siitä, että unionin vastapuoli tekee johdannaistransaktion toisen vastapuolen kanssa, mukaan lukien samaan konserniin kuuluva vastapuoli. Yksi yleisimmistä syistä siihen, miksi unionin vastapuolille aiheutuu tällainen konserninsisäinen riski, on back-to-back-kirjauskäytäntöjen tukeminen. EKP on aiemmin ([41]) korostanut, että tietyistä kansainvälisten konsernien kirjauskäytännöistä, erityisesti back-to-back-kirjauskäytännöistä, voi aiheutua vakavaraisuuteen kohdistuvia riskejä. Riippumatta siitä, tukeeko konserninsisäinen transaktio, johon liittyy vastuun arvonoikaisuriski, back-to-back-kirjauskäytäntöä vai ei, siitä johtuva vastuun arvonoikaisuriski vaikuttaa kielteisesti unionin vastapuolen riskiprofiiliin. Näin ollen unionin vastapuolilla on oltava riittävät paikalliset järjestelyt ja henkilöstö, jotta ne voivat asianmukaisesti hallita tällaista riskiä ja pitää lakisääteistä pääomaa sen kattamiseksi, paitsi jos sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([42]) mukaista asiaankuuluvaa vapautusta. Tämän vapautuksen olisi oltava unionissa toimivien vastapuolten käytettävissä vain sillä edellytyksellä, että kolmannen maan, johon toinen vastapuoli on sijoittautunut, vastaavuusarviointi kattaa

([38]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 4 ja 11 artikla.
([39]) Ks. asetuksen (EU) N:o 575/2013 382 artiklan 4 kohta.
([40]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 11 artikla.
([41]) Ks. "Supervisory expectations on booking models", EKP, elokuu 2018, saatavilla EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla osoitteessa www.bankingsupervision.europa.eu.
([42]) Ks. asetuksen (EU) N:o 575/2013 382 artiklan 4 kohdan b alakohta.

kyseisen kolmannen maan sääntöjen kaikki asiaankuuluvat vakavaraisuusnäkökohdat ja kohdentuu kokonaisvaltaisesti erityisesti vastuun arvonoikaisuriskiin. Näin ollen EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että ehdotettuun asetukseen on sisällytetty tehtävä kolmansien maiden vastaavuuden arvioimiseksi ([43]), mutta ehdottaa, että se kohdennetaan kyseisen kolmannen maan vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksiin. EKP kannattaa sitä, että toimeksiannosta säädetään asetuksessa (EU) N:o 575/2013. Erityinen vastaavuuspäätös, jota sovellettaisiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaiseen konserninsisäisiä transaktioita koskevaan vapautukseen, soveltuisi paremmin, koska sen avulla arvioinnissa voitaisiin keskittyä vastuun arvonoikaisuriskiin. Tämä johtaisi varovaisempaan lopputulokseen verrattuna nykytilanteeseen jopa EPV:n – muutoin tervetulleiden – selvitysten jälkeen ([44]).

Vastaavuuden arviointiin sovellettavasta kehyksestä riippumatta EKP vastustaa sitä, että vakavaraisuusvalvojan tehtäväksi annetaan kolmansien maiden hyväksyttävyysarviointi, vaikkakin väliaikaisesti, kuten ehdotetussa asetuksessa kaavaillaan. EKP katsoo, että institutionaalisesta näkökulmasta tarkasteltuna komissiolla on parhaat edellytykset arvioida kolmansien maiden sääntelykehysten vastaavuutta, mikä edellyttää kattavan yleiskuvan saamista kolmansien maiden sääntelystä ja valvonnasta ja sen päivittämistä. Tämä vastaa rahoituspalveluja koskevaa unionin nykyistä kehystä, jonka mukaan vastaavuusarvioinnin suorittaa tavallisesti komissio, joskus Euroopan valvontaviranomaisten antamien teknisten neuvojen perusteella ([45]).

2.2.2. Mallien valvontaviranomaisvalidoinnin poistaminen

Kuten myös viimeaikaisissa kriiseissä on havaittu, OTC-transaktioista, joihin ei sovelleta keskusvastapuolimääritystä, voi aiheutua merkittäviä riskejä, jotka vaikuttavat sekä tällaisiin transaktioihin osallistuvien vastapuolten turvallisuuteen ja vakauteen että laajemmin rahoitusjärjestelmän vakauteen. Näitä riskejä pahentaa se, että OTC-transaktioita, joihin ei sovelleta keskusvastapuolimääritystä, on paljon, ja tilanteen odotetaan pysyvän jatkossa samanlaisena G20-maiden sääntelyuudistusten jälkeisestä määritysvelvollisuuden asteittaisesta täytäntöönpanosta huolimatta. Näin ollen on ratkaisevan tärkeää, että finanssialalla toimivat vastapuolet soveltavat Euroopan markkinarakenneasetuksessa tarkoitettuja riskienhallintamenettelyjä ([46]), jotka ovat teknisesti luotettavia ja soveltuvat kyseisistä transaktioista aiheutuvan riskin pienentämiseen. Tämä voi edellyttää mallien käyttöä alkumarginaalin laskennassa. Tätä varten EKP kannattaa unionin vastapuolien valvontavaatimusten selventämistä alkuvakuusmallien yhteydessä ([47]). Tältä osin EKP on valmis lisäämään suhteellisuutta ja joustavuutta esimerkiksi sallimalla mallien käytön vastapuolten harkinnan mukaan ja korvaamalla virallisen validointiprosessin toimivaltaisten viranomaisten yleisellä vastustamisoikeudella. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa toimia sen varmistamiseksi, että nämä mallit ovat riittävän luotettavia. EKP ehdottaa, että nämä vastapuolet, erityisesti luottolaitokset, raportoivat asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille riittävät tiedot riskienhallintamenettelyistä, mukaan lukien tiedot alkumarginaalin laskentamallien suorituskyvystä. Alkuvakuusmallien suorituskykyä koskevia tietoja ei kuitenkaan ole saatavilla nykyisessä sääntelykehyksessä vakavaraisuustarkoituksiin soveltuvassa muodossa. Jos toimivaltaisilla viranomaisilla on nämä tiedot käytettävissään, ne voivat arvioida näitä riskinhallintamenettelyjä, mukaan lukien alkuvakuusmalleja, ja selvittää, onko tarpeen toteuttaa asianmukaisia valvontatoimia niiden moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. EKP suosittelee, että tämä määritellään teknisten sääntelystandardien luonnoksilla eikä suuntaviivoilla lähentymisen varmistamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten yksityiskohtaisempien tietovaatimusten lisäksi markkinaosapuolet hyötyisivät myös siitä, että niillä olisi pääsy näitä riskienhallintamenettelyjä koskeviin keskeisiin tietoihin, myös edellä mainittujen alkuvakuusmallien osalta. Pääsy näihin tietoihin varmistaisi vastapuolten riskienhallinnan avoimuuden OTC-transaktioissa, joissa ei käytetä keskusvastapuolimääritystä, ja helpottaisi myös markkinaosapuolten mahdollisuutta arvioida käytettyä lähestymistapaa. Näin ollen EKP ehdottaa, että Euroopan markkinarakenneasetuksessa otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan alkuvakuusmallien käytöstä on julkistettava korkean tason tiedot.

([43]) Ks. ehdotetun asetuksen 2 artikla.
([44]) Ks. "Question & Answer 2022_6495", EPV, syyskuu 2022, saatavilla EPV:n verkkosivustolla osoitteessa www.eba.europa.eu.
([45]) Ks. komission yksiköiden valmisteluasiakirja, EU:n vastaavuuspäätökset rahoituspalvelupolitiikassa: arviointi, SWD(2017) 102 final.
([46]) Ks. markkinarakenneasetuksen 11 artiklan 3 kohta.
([47]) Ks. lausunnon CON/2017/42 4.1 kohta.

3. ***Valvontaviranomaisten hyväksymisprosessien yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen***

3.1. *Toimilupamenettelyt ja palvelujen laajentamisen hyväksymismenettelyt*

EKP kannattaa ehdotusta yksinkertaistaa keskusvastapuolten toimilupamenettelyjä sekä toiminnan ja palvelujen laajentamismenettelyjä, jotta voidaan parantaa EU:n keskusvastapuolten kykyä reagoida nopeasti markkinoiden uuteen kehitykseen ([48]).

EKP suhtautuu myönteisesti etenkin siihen, että keskusvastapuolten hakemuksissa vaadittavien asiakirjojen muoto ja sisältö ([49]) olisi täsmennettävä ESMAn tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa laatimilla luonnoksilla teknisiksi sääntelystandardeiksi. Asiaa koskevien valvontavaatimusten yksityiskohtaisempi selventäminen lisää avoimuutta ja ennustettavuutta keskusvastapuolten kannalta ja nopeuttaa merkittävästi valvontaviranomaisten hyväksymismenettelyä.

EKP suhtautuu myönteisesti myös ESMAn ehdotukseen ylläpitää keskustietokantaa ([50]), johon keskusvastapuolten toimivaltaisilla viranomaisilla, ESMAlla ja kollegioiden jäsenillä olisi pääsy ja johon keskusvastapuoli toimittaisi kaikki toimilupahakemukset ([51]), palvelujen ja toimintojenlaajentamista koskevat hakemukset ([52]) sekä merkittävät muutokset riskimalleissa ja -parametreissä ([53]). Tämä helpottaa kaikkien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten nopeampaa osallistumista arviointiprosesseihin.

EKP on myös samaa mieltä siitä, että hakemustietojen täydellisyyden arvioinnin suorittamiselle olisi asetettava tiukka aikataulu. Tämä on tärkeää, jotta voidaan rajoittaa epävarmuustekijöitä ja viivästyksiä sekä EU:n keskusvastapuolten ketteryyteen ja kilpailukykyyn kohdistuvia riskejä. EKP on kuitenkin huolissaan siitä, että ehdotettu kahden työpäivän määräaika, jonka kuluessa toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava keskusvastapuolen hakemuksessa antamien tietojen täydellisyys ([54]), on liian lyhyt. Sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen voi tehdä perusteellisen arvioinnin kaikissa olosuhteissa, EKP ehdottaa tämän määräajan pidentämistä kymmeneen työpäivään. Muutoin ei ehkä ole mahdollista sulkea pois riskiä hakemusten tarpeettomasta hylkäämisestä, jos poikkeuksellisissa tilanteissa kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole voinut vahvistaa kahden päivän kuluessa, että kaikki vaaditut asiakirjat on toimitettu.

Jotta voitaisiin hyödyntää toimivaltaisen viranomaisen jatkuvassa valvontatoiminnassaan saamaa tietämystä keskusvastapuolesta ja jotta voidaan tukea kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, ESMAn ja kollegion välistä tehokasta vuoropuhelua arviointiprosessin aikana, EKP ehdottaa, että kollegiolle annetaan riittävästi aikaa saattaa arviointinsa päätökseen, ottaen huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen arviointiluonnoksen ja ESMAn lausuntoluonnoksen. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ja ESMAn olisi toimitettava arviointiluonnokset kollegiolle 30 työpäivän kuluessa. Tämän jälkeen EKP ehdottaa, että kaikille sidosryhmille – kansallisille toimivaltaisille viranomaisille, ESMAlle ja kollegiolle – myönnettäisiin vielä 20 työpäivää aikaa saattaa arviointinsa päätökseen.

3.2. *Muita kuin olennaisia muutoksia koskevat vastustamattajättämismenettelyt*

EKP suhtautuu myönteisesti ehdotukseen ottaa käyttöön uusi vastustamattajättämismenettely toiminnan tai palvelujen laajentamispyynnön hyväksymiseksi ei-olennaisten muutosten osalta ([55]). Näin varmistettaisiin, että valvonnan perusteellisuus on oikeassa suhteessa uuden toiminnan tai palvelun aiheuttamiin taloudellisiin riskeihin ja että asianomaiset hyväksymisprosessit tukevat unionin keskusvastapuolimäärityksen dynaamista toimintaympäristöä. Samalla olisi säilytettävä asianmukaiset valvontatakeet.

([48]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 9, 10 ja 11 alakohta.
([49]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 9 ja 10 alakohta.
([50]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 11 alakohta.
([51]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 9 alakohta.
([52]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 10 alakohta.
([53]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 34 alakohta.
([54]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 9 ja 10 alakohta.
([55]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 17 a artikla.

Ehdotetun asetuksen yhteiset kriteerit, jotka liittyvät määrityspalvelun tai -toiminnan muutoksen ei-olennaiseen vaikutukseen, ovat tärkeitä valvontamenetelmien yleisen avoimuuden ja johdonmukaisuuden edistämiseksi. Nämä kriteerit olisivat kuitenkin liian yleiset, jotta ne kattaisivat kaikki merkitykselliset tekijät. Tätä taustaa vasten EKP katsoo, että ehdotettuihin lisäedellytyksiin, jotka määrittävät, milloin vastustamattajättämismenettelyä voidaan soveltaa ([56]), olisi liitettävä ESMAn toimeksianto laatia tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa yksityiskohtaisempia ohjeita teknisten sääntelystandardien luonnoksiin perustuen. Tällaisten teknisten lisäohjeiden etuna olisi myös se, että ne olisivat helpommin mukautettavissa, kun otetaan huomioon, että vastustamattajättämismenettely olisi täysin uusi menettely, joka saattaa edellyttää mukautuksia sen käytännön soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella.

EKP katsoo näin ollen, että vastustamattajättämismenettelyn käyttöä tapauksissa, joissa olemassa oleviin palveluihin lisättäisiin uusi valuutta, ei pitäisi käsitellä itse ehdotetussa asetuksessa vaan ainoastaan ESMAn laatimissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, koska riskivaikutus riippuisi yksityiskohtaisemmista tekijöistä, kuten ennakoidun määritysarvon koosta ja mahdollisesta tarpeesta ottaa käyttöön uusia likviditeettiriskin hallinta- tai selvitysmenettelyjä. Jotta kaikilla vastustamattajättämismenettelyihin osallistuvilla viranomaisilla (ks. edellä 1.1.2 kohta) olisi riittävästi aikaa arvioida asiasisältöä, EKP ehdottaa määräajan pidentämistä 10 päivästä 20 työpäivään.

EU:n keskusvastapuolelle ei myöskään pitäisi antaa lupaa aloittaa uutta toimintaa tai palvelua ennen kuin valvojan vastustamattajättämismenettely on saatettu päätökseen, jotta vältetään keskusvastapuolen tarpeeton riskinotto siirtymäkauden aikana. Lisäksi olisi erittäin epätodennäköistä, että EU:n keskusvastapuoli ryhtyisi harjoittamaan uusia toimintoja tai palveluja ilman takeita siitä, että valvojat olisivat yhtä mieltä siitä, että tällaiset palvelut tai toiminnot jatkuvat.

4. ***Kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyvien liiallisten vastuiden vähentäminen***

4.1. *Aktiivinen tili*

4.1.1. Aktiivista tiliä koskeva vaatimus

Ehdotetulla asetuksella otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvien finanssialalla toimivien ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on määritettävä toimiluvan saaneessa EU:n keskusvastapuolessa osa vastuistaan, jotka liittyvät kolmansien maiden keskusvastapuolten tarjoamiin palveluihin ja joiden katsotaan olevan järjestelmän kannalta merkittäviä. Siinä ehdotetaan myös, että ESMA mitoittaa yhteistyössä EPV:n, EIOPAn ja EJRK:n kanssa EKPJ:tä kuultuaan EU:n keskusvastapuolissa aktiivisilla tileillä ylläpidettävän määritystoiminnan tason teknisten sääntelystandardien luonnosten kautta. Tällaisella mitoituksella olisi varmistettava, että vastuiden suunniteltu siirtäminen EU:n keskusvastapuolille johtaa siihen, että tällaisten palvelujen ei enää katsota olevan järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä sen perusteella, mitä asianomaisen kolmannen maan keskusvastapuolelle jäisi.

EKP kannattaa näkemystä, jonka mukaan kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyvät liialliset vastuut ja jatkuva liiallinen riippuvuus niistä aiheuttavat unionin rahoitusjärjestelmän vakaudelle riskin, johon on puututtava vähentämällä tällaisia vastuita kaikissa määrityspalveluissa, joiden katsotaan olevan järjestelmän kannalta merkittäviä. Sen vuoksi EKP suhtautuu erittäin myönteisesti tällaiseen toimenpiteeseen, jolla olisi varmistettava tasapaino unioniin kohdistuvien järjestelmäriskien ja rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien riskien rajoittamisen ja häiriönsietokykyisten ja likvidien unioniin sijoittautuneiden määritysmarkkinoiden asteittaisen luomisen välillä. EKP:llä on useita huomioita ehdotetusta aktiivisen tilin vaatimuksesta.

Ensinnäkin ehdotetussa asetuksessa säädetään, että ESMAn olisi harkittava sopivia siirtymäaikoja, jotta vaatimus aktiivisesta tilistä voidaan panna asteittain täytäntöön. EKP kannattaa tätä ehdotusta, koska on tarpeen välttää tämän vaatimuksen äkillisen täytäntöönpanon mahdolliset kielteiset vaikutukset markkinatoimijoihin ja EU:n keskusvastapuoliin. Turvallisen ja vakaan keskusvastapuolimäärityksen varmistamiseksi on myös ratkaisevan tärkeää kalibroida tämä vaatimus asteittain. Tämä antaisi vastapuolille mahdollisuuden täyttää asteittain määritysvaatimukset, jotka koskevat EU:n keskusvastapuolissa olevilla tileillä määritettävien vastuiden suhteellista osuutta. Tällä tavoin ESMA voisi käyttää mahdollisuutta tarkistaa aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen kalibrointia koskevia teknisiä sääntelystandardeja yhteisen seurantamekanismin ([57]) toimittamien tietojen perusteella ja varmistaa, että EU:n keskusvastapuolissa olevilla aktiivisilla tileillä säilytettävän määritystoiminnan osuuden mitoitusta voitaisiin mukauttaa markkinoiden kehitykseen tai muihin merkityksellisiin olosuhteisiin. Tällaisen

([56]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 12 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 17 a artiklan 2 kohta.
([57]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 18 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 23 c artiklan 5 kohta.

asteittaisen kalibroinnin olisi mahdollistettava tehokkaat markkinaperusteiset mukautukset ja mahdollisten rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien riskien lieventäminen. Tämän seurauksena unionin määritysmarkkinat olisivat houkuttelevammat ja vakaammat. EKP ehdottaakin, että tällainen asteittainen täytäntöönpano otettaisiin huomioon ESMAlle annetussa tehtävässä laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen mitoitus.

Toiseksi aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen lopullinen tavoitetaso olisi mitoitettava siirtymäajan päätyttyä, jos kolmansien maiden keskusvastapuolten tarjoamilla asiaankuuluvilla määrityspalveluilla ei enää ole järjestelmän kannalta huomattavaa merkitystä. ESMAlle annetaan Euroopan markkinarakenneasetuksen ([58]) nojalla valtuudet määrittää täysin perustellun arvioinnin perusteella keskusvastapuolet tai määrityspalvelut, joilla on tällainen huomattava merkitys järjestelmän kannalta. Koska ESMA suorittaa tällaisen arvioinnin käyttäen määrällisten indikaattoreiden ja laadullisen analyysin yhdistelmää, sen olisi aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen mitoituksessa otettava huomioon myös määrällisten ja laadullisten parametrien yhdistelmä.

Kolmanneksi ESMAn olisi määritystoiminnan tasoja mitoittaessaan otettava huomioon asteittaisen siirtymisen mahdolliset vaikutukset ja otettava huomioon hyödyt ja riskit unionin rahoitusjärjestelmän vakaudelle sekä määritystoiminnan mahdollinen dynamiikka kolmansiin maihin siirtymisessä. Tämä voitaisiin saavuttaa edellyttämällä, että ESMA tekee kustannus-hyötyanalyysin määrittäessään siirtymäajan aikataulua ja toiminnan edellytettyjä tasoja sekä aina, kun uudelleenmitoittaminen on tarpeen.

Neljänneksi ESMAn olisi määritystoiminnan tasojen laskentamenetelmää kehittäessään varmistettava, että se ei täsmennä ainoastaan unionin tason toiminnan yhteenlaskettua osuutta, mikä olisi tarpeen sen varmistamiseksi, että määritysten vähentyminen ([59]) on sellaista, että kolmannen maan keskusvastapuolen tarjoamilla palveluilla ei ole enää järjestelmän kannalta huomattavaa merkitystä. ESMAn olisi myös varmistettava, että se määrittää tarkemmin ne toiminnan yksittäiset osuudet, joita määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvien finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten olisi pidettävä aktiivisilla tileillään EU:n keskusvastapuolissa. EKP ymmärtää, että lainsäädännöllisenä tarkoituksena on, että ehdotetussa asetuksessa ([60]) mainittuihin teknisten sääntelystandardien luonnoksiin sisällytetään tällaiset toiminnan yksittäiset osuudet. Tämä johtuu siitä, että aktiivista tiliä koskeva vaatimus on sellaisenaan sovellettavissa ja osoitettu määritysvelvollisuuden piiriin kuuluville finanssialalla toimiville ja finanssialan ulkopuolisille vastapuolille. Se perustuu ainoastaan sellaisiin yksilöllisesti määritettävissä oleviin osuuksiin, että kukin määritysvelvollisuuden piiriin kuuluva finanssialalla toimiva vastapuoli ja finanssialan ulkopuolinen vastapuoli pystyy noudattamaan aktiivisia tilejä koskevia vaatimuksia ja laatimaan niihin liittyvät, ehdotettuun direktiiviin sisältyvissä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU ([61]) ehdotetuissa tarkistuksissa tarkoitetut suunnitelmat.

Viidenneksi ehdotetussa asetuksessa selvennetään, että aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen piiriin kuuluvien vastapuolten on vahvistettava EU:n keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle vuosittaisessa raportoinnissa, että ne noudattavat tätä vaatimusta. Tällaisen raportoinnin toistuvuudella voi olla suoria vaikutuksia aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen noudattamisen ja keskittymäriskin tehokkaaseen valvontaan sellaisiin tunnustettuihin kolmansien maiden keskusvastapuoliin nähden, jotka tarjoavat järjestelmän kannalta erityisen merkittäviä palveluja. EKP ehdottaakin, että kyseisen raportoinnin toistuvuus muutetaan neljännesvuosittaiseksi valvontaan liittyvän säännöllisen raportoinnin seurannan toistuvuuden mukaisesti.

Kuudenneksi ehdotetussa asetuksessa selvennetään, että finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on raportoitava EU:n keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle. Ehdotetun direktiivin mukaisesti EKP ymmärtää, että muita viranomaisia, jotka eivät ole EU:n keskusvastapuolen toimivaltaisia viranomaisia, voitaisiin pyytää tarkistamaan, onko niiden valvonnassa olevien vastapuolten toiminta asiaankuuluvien unionin politiikkatavoitteiden tai niiden laajempien muutostrendien mukaista, jotka liittyvät aktiivisiin tilien käyttöön ehdotetun asetuksen nojalla. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää, että nämä viranomaiset otetaan mukaan raportoinnin vastaanottajina. Lisäksi pelkästään EU:n keskusvastapuolten määritystoimintaa koskevat tiedot eivät riitä aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen noudattamisen valvontaan, sillä

([58]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 25 artiklan 2 c kohta.

([59]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 4 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 7 a artiklan 5 kohta.

([60]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 4 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 7 a artiklan 5 kohta.

([61]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

se edellyttää näkemystä vastapuolten maailmanlaajuisesta toiminnasta kyseisissä johdannaissopimusten luokissa. Sen vuoksi raportoinnin tulisi sisältää erikseen tiedot toimiluvan saaneissa keskusvastapuolissa ja tunnustetuissa kolmansien maiden keskusvastapuolissa määritetyistä liiketoimista. Näin toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon tapaukset, joissa aktiivista tiliä koskevaa vaatimusta ei ole noudatettu, kun aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen piiriin kuuluvat vastapuolet käyttävät edelleen vain tunnustettuja kolmansien maiden keskusvastapuolia tiettyjen johdannaissopimusten luokkien määrittämiseen.

Seitsemänneksi on tarpeen yhdenmukaistaa raportoinnin muoto niiden tietojen osalta, jotka kunkin vastapuolen on ilmoitettava aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen mukaisesti tehdyn laskelman tuloksesta ([62]). Näin varmistettaisiin aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen piiriin kuuluvien vastapuolten ilmoittamien tietojen vertailukelpoisuuden vähimmäistaso ja siten aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen noudattamisen asianmukainen valvonta. Aktiivisen tilin mitoitusta koskevien teknisten sääntelystandardien luonnoksiin olisi näin ollen liitettävä luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään ilmoitettavien tietojen muoto.

Lisäksi ehdotetulla asetuksella muutetaan määritysvelvollisuuden laskentamenetelmää niin, että laskettaessa, ylittääkö positio kynnysarvot, laskelmaan olisi sisällytettävä ainoastaan sellaiset johdannaissopimukset, joita ei määritetä toimiluvan saaneessa EU:n keskusvastapuolessa tai tunnustetussa kolmannen maan keskusvastapuolessa. Kun otetaan huomioon aktiivisen tilin soveltamisalan ja määritysvelvollisuuden soveltamisalan välinen yhteys, EKP kehottaa unionin lainsäätäjää ottamaan huomioon mahdolliset vaikutukset, joita laskentamenetelmien muutoksella voisi olla sekä aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen soveltamisalaan, kuten sen mahdolliseen laajentamiseen, että aktiivisen tilin kykyyn puuttua riskiin, joka liittyy unionin määritysosapuolten ja asiakkaiden liiallisiin vastuisiin sellaisten kolmansien maiden keskusvastapuolille, jotka tarjoavat järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä määrityspalveluja.

4.1.2. Direktiiviin 2013/36/EU ehdotetut muutokset

Direktiiviin 2013/36/EU ehdotetuissa muutoksissa edellytetään, että laitokset ja toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät keskittymäriskejä, joita voi aiheutua niiden keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista, erityisesti sellaisten kolmansien maiden keskusvastapuolten osalta, jotka tarjoavat unionille järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja. Tässä yhteydessä direktiivin 2013/36/EU nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten odotetaan arvioivan ja valvovan, ovatko niiden valvonnassa olevat laitokset mukauttaneet toimintaansa asiaankuuluviin unionin toimintapoliittisiin tavoitteisiin, joiden kehyksen ehdotetussa asetuksessa säädetty aktiivista tiliä koskeva vaatimus muodostaa. Tarkistus- ja arviointiprosessiin ehdotetaan muutoksia. Lisäksi ehdotetulla direktiivillä lisätään direktiiviin 2013/36/EU uusia valvontavaltuuksia, joiden nojalla toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti arvioida ja poistaa liiallisen keskittymäriskin, joka johtuu niiden valvonnassa olevien laitosten sellaisiin kolmansien maiden keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista, jotka tarjoavat unionille järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja. EKP esittää tältä osin useita huomautuksia.

Ensinnäkin valvontakehykseen ehdotetut muutokset ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida ja seurata kohdennetummin keskittymäriskiä, joka aiheutuu keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista, erityisesti niistä, jotka tarjoavat unionille järjestelmän kannalta huomattavan merkittäviä palveluja. Direktiivin 2013/36/EU nykyisissä säännöksissä edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät tällaista keskittymäriskiä ([63]) vain tilanteessa, jossa keskusvastapuolilla on luontaisesti taipumus laajamittaiseen keskittymiseen hyötyäkseen mittakaavaeduista ja verkostovaikutuksista. EKP onkin tyytyväinen siihen, että aktiivista tiliä koskeva vaatimus selkeyttää keskittymän käsitettä. Tällaisella selvennyksellä, joka käy ilmi ehdotetusta direktiivistä, varmistetaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään kohdennetumpi valvontakehys, jonka avulla ne voivat toteuttaa toimia, verrattuna toimivaltaisten viranomaisten nykyiseen mahdollisuuteen asettaa omien varojen lisävaatimuksia sellaisten riskien varalta, joita direktiivin 2013/36/EU mukaiset nykyiset pääomavaatimukset eivät kata lainkaan tai eivät kata riittävästi ([64]).

Toiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi laitosten keskittymäriskiä käsitellessään keskityttävä ensisijaisesti kunkin laitoksen yksilölliseen tilanteeseen. Tältä osin laitosten turvallisuuden ja vakauden olisi edelleen oltava direktiivin 2013/36/EU mukaista vakavaraisuusvalvontaa harjoittavien toimivaltaisten viranomaisten ensisijainen tavoite.

([62]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 4 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 7 a artiklan 4 kohta.
([63]) Ks. direktiivin 2013/36/EU 81 artikla.
([64]) Ks. direktiivin 2013/36/EU 104 artikla.

Kolmanneksi, kun otetaan huomioon, että direktiiviin 2013/36/EU ehdotetut muutokset liittyvät aktiivista tiliä koskevaan vaatimukseen, toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi odottaa käyttävän ehdotettuja valtuuksia ennen kuin ESMA yhteistyössä EPV:n, EIOPAn ja EJRK:n kanssa ja EKPJ:tä kuultuaan on laatinut aktiivista tiliä koskevien teknisten sääntelystandardien luonnokset. Tämä johtuu siitä, että toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat selkeät kriteerit määrittääkseen, missä olosuhteissa määritysosapuolen tai sen valvonnassa olevan asiakkaan riski voisi aiheuttaa huolta. Lisäksi aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen tehokas valvonta edellyttää asianmukaista raportointia. Näin ollen EKP ehdottaa, että ehdotetun asetuksen mukaisesti raportoitavat tiedot ([65]) olisi toimitettava suoraan sekä EU:n keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle että raportointivaatimuksen piiriin kuuluvan laitoksen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Neljänneksi, kuten edellä mainittiin, yhteisen seurantamekanismin tehtävänä on aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen seuranta sekä rahoitusalan toimijoiden keskinäisistä suhteista johtuvien mahdollisten riskien, myös keskittymäriskien, laajempi seuranta. Toimivaltaiset viranomaiset voisivat ottaa tällaisen seurannan tulokset huomioon arvioidessaan keskittymäriskiä, joka aiheutuu niiden valvonnassa olevien laitosten keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista ([66]).

Lisäksi ehdotetussa direktiivissä edellytetään, että EPV laatii koordinoidusti ESMAn kanssa ohjeet, joilla varmistetaan johdonmukaiset menetelmät EU:n keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvan keskittymäriskin sisällyttämiseksi valvontaan liittyviin stressitesteihin ([67]). Direktiivillä 2013/36/EU ([68]) pyritään varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset suorittavat valvotuille laitoksille valvontaan liittyviä stressitestejä EPV:n ohjeissa määriteltyjä yhteisiä menetelmiä käyttäen. Lisäksi, koska EPV:n ohjeet eivät ole riskikohtaisia, ei pitäisi edellyttää erillisiä lisäohjeita tietyn riskin tai riskitekijöiden kattamiseksi. Kaikki erityiset riskit voitaisiin sisällyttää järjestelmällisesti nykyisiin suuntaviivoihin.

4.2. *Määrityspalveluja koskevat tiedot*

Ehdotetussa asetuksessa edellytetään, että määritysosapuolet ja asiakkaat, jotka tarjoavat määrityspalveluja sekä EU:ssa toimiluvan saaneissa että tunnustetuissa kolmansien maiden keskusvastapuolissa, ilmoittavat asiakkailleen mahdollisuudesta määrittää johdannaissopimus EU:n keskusvastapuolessa ([69]). EKP tukee tätä vaatimusta, jonka pitäisi edistää unionin asiaankuuluvien poliittisten tavoitteiden saavuttamista kahdella tavalla. Ensinnäkin EKP katsoo, että tämän vaatimuksen soveltamisala on laajempi kuin aktiivista tiliä koskevan vaatimuksen soveltamisala, koska se kattaa myös transaktiot, jotka eivät kuulu määritysvelvollisuuden piiriin, ja edellyttää, että asianomaiset määritysosapuolet ja asiakkaat ehdottavat järjestelmällisesti unionin määritysvaihtoehtoja myös palveluille, joilla ESMA ei ole todennut olevan järjestelmän kannalta huomattavaa merkitystä. Toiseksi tämän vaatimuksen olisi tarjottava loppuasiakkaille kannustin määritysten tekemiseen unionissa toimiluvan saaneissa keskusvastapuolissa.

Lisäksi ehdotetulla asetuksella otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan asianomaisten määritysosapuolten ja asiakkaiden on ilmoitettava määritystoimintansa laajuus tunnustetuissa kolmansien maiden keskusvastapuolissa ([70]). EKP suhtautuu myönteisesti tähän vaatimukseen, jolla varmistetaan, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja yhteisellä seurantamekanismilla on käytettävissään tarvittavat tiedot tunnustettujen kolmansien maiden keskusvastapuolten määritystoiminnan seuraamiseksi. Lisäksi EKP kannattaa vahvasti sitä, että ESMAn, jolle on annettu tehtäväksi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tämän raportoinnin sisältö, olisi otettava huomioon tiedot, jotka ovat jo saatavilla nykyisen raportointikehyksen puitteissa. Raportointiin liittyvät päällekkäisyydet aiheuttavat tarpeetonta rasitetta laitoksille. Nämä seikat voivat vaikuttaa laitosten raportointikustannusten lisäksi myös toimivaltaisille viranomaisille toimitettujen tietojen laatuun ja eheyteen.

EKP esittää useita huomautuksia tällaisesta määritystoimintaa koskevasta raportoinnista.

([65]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 4 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 7 a artiklan 4 kohta.
([66]) Ks. ehdotetun direktiivin 2 artiklan 3 alakohta, jolla muutetaan direktiivin 2013/36/EU 81 artiklaa.
([67]) Ks. ehdotetun direktiivin 2 artiklan 4 alakohta.
([68]) Ks. direktiivin 2013/36/EU 100 artikla.
([69]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 4 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 7 b artiklan 1 kohta.
([70]) Ks. ehdotetun asetuksen 1 artiklan 4 alakohta, jolla lisätään Euroopan markkinarakenneasetukseen uusi 7 b artiklan 2 kohta.

Jotta voitaisiin parantaa toimivaltaisten viranomaisten ja yhteisen seurantamekanismin kykyä saada kattava yleiskuva unionissa tehtävän määrityksen kannalta merkityksellisestä markkinakehityksestä, niiden olisi saatava tarvittavat tiedot sekä toimiluvan saaneista EU:n keskusvastapuolista että tunnustetuista kolmansien maiden keskusvastapuolista. EKP ehdottaakin, että raportointivaatimusta laajennetaan kattamaan toimiluvan saaneisiin EU:n keskusvastapuoliin liittyvät vastuut. Soveltamisalan laajentaminen on myös otettava vastaavasti huomioon ESMAlle osoitetussa tehtävässä laatia luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään tällaisen raportoinnin sisältö ja muoto.

Toiseksi ehdotetussa asetuksessa selvennetään, että määritysosapuolten ja asiakkaiden määritystoimintaa koskevat raportit on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille vuosittain. Tällaisen raportoinnin toistuvuudella voi olla suoria vaikutuksia kyseisten määritystoimintojen tehokkaaseen seurantaan, erityisesti aktiivisia tilejä koskevan vaatimuksen ja keskusvastapuoliin liittyvän keskittymäriskin seurannan yhteydessä. EKP ehdottaakin, että kyseisen raportoinnin toistuvuus muutetaan neljännesvuosittaiseksi valvontaan liittyvän säännöllisen raportoinnin toistuvuuden mukaisesti.

Kolmanneksi ehdotetussa asetuksessa selvennetään, että määritysosapuolten ja asiakkaiden on toimitettava raportoitavat tiedot toimivaltaisille viranomaisilleen. Euroopan markkinarakenneasetuksen ([71]), direktiivin 2013/36/EU ([72]) ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([73]) mukaisesti tällaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole välttämättä samat määritysosapuolille ja asiakkaille. Sen vuoksi ehdotettuun asetukseen olisi selkeyden vuoksi lisättävä tarkistus tämän seikan huomioon ottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset raportoinnit tällä hetkellä sovellettavan kehyksen mukaisten valvontavaltuuksiensa mukaisesti.

Niiltä osin kuin EKP suosittaa ehdotettua asetusta ja ehdotettua direktiiviä muutettavaksi, tarkat muutosehdotukset perusteluineen on esitetty teknisessä työasiakirjassa, johon on liitetty selvitys. Tekninen työasiakirja on luettavissa englanninkielisenä EUR-Lex-verkkosivustolla.

Tehty Frankfurt am Mainissa 26 päivänä huhtikuuta 2023.

EKP:n puheenjohtaja
Christine LAGARDE

([71]) Ks. Euroopan markkinarakenneasetuksen 2 artiklan 13 kohta.
([72]) Ks. direktiivin 2013/36/EU 4 artikla.
([73]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).